

Les recordo com alumnes formals i simpàtiques, característiques que sempre les han distingit. La M. del Carme no ha volgut seguir els estudis després dels catorze anys d'edat, malgrat tenir una certa predisposició per la matemàtica, cosa que no ha fet la Ivon, que estudia el tercer curs de Batxillerat Unificat Polivalent (BUP) i desitja cursar estudis universitaris. Em deia, amb visió de futur, que li agrada estudiar pedagogia o dedicar-se a un treball social.

Com que són noies de caràcter obert m'han explicat algunes anècdotes tot recordant els seus anys d'escolaritat i jo escoltava amb interès perquè m'agrada tot allò que està relacionat amb l'escola. Entre altres coses, em deia la Ivon que guarda un gran record de com es celebraven els aniversaris dels companys de classe dels primers nivells. Acostumaven a fer una corona que pintaven i col·locaven al cap de l'alumne que feia els anys. Després tots els alumnes de la classe cantaven i al final es repartien caramels.

Tant una com l'altra, les germanes Pagès Català prenen part en totes les activitats que promovia l'escola: redaccions, murals, taules de gimnàstica, coral, filatèlica, voleibol, bàsquet, etc. Recordem, com si fos ara, la seva actuació en l'activitat nadalenca "Les figures del pessebre" quan formaven part de la coral de l'escola.

La Ivon, quan cursava sisè d'EGB va començar a practicar el voleibol, esport que ha realitzat fins ara i gràcies al qual ha intervingut en campionats comarcals, provincials, de Catalunya i d'Espanya, els quals li han donat la oportunitat de fer moltes amistats així com la de conèixer molts llocs de la nostra península.

La M. del Carme va ser proclamada "pubilla de l'Escala 1988" i més tard participà per pubilla de l'Empordà a Figueres i per pubilla de Girona i de Catalunya a Cambrils.

Les nétes d'en Ferran Català són unes noies serioses i treballadores. Les dues han passat per la botiga "souvenirs Elena" durant les temporades d'estiu i també s'han dedicat a cuidar criatures. Actualment la M. del Carme treballa de dependenta tot l'any a la sabateria "La mar de..." i la Ivon fa de dependenta els diumenges a la pastisseria Bellsolà, lloc on va treballar l'estiu passat.

M'han dit que, de petites, solien anar els divendres o dissabtes a sentir cantar el seu avi i se sabien totes les cançons, fins i tot en ocasions havien pujat a l'escenari a cantar amb ell i a ballar alguna havanera. Per elles el grup "Oreig de Mar", que encapçalà el seu avi, era el millor.

Amb aquesta última frase ja dono per acabat el meu escrit perquè, en una ocasió com la de l'homenatge a en Ferran Català, res no és més significatiu que el pensament i la valoració d'aquestes noies sobre el cant del seu avi.

Pilar Pellicer de Gispert,
l'Escala, a 15 de febrer de 1990